

Sygn. akt III AUa 353/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maria Pietkun
Sędziowie:	SSA Jarosław Błaszczak SSO del. Ireneusz Lejczak (spr.)
Protokolant:	Karolina Sycz

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku M. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wyrównanie świadczenia

na skutek apelacji M. K.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

z dnia 12 stycznia 2012 r. sygn. akt VII U 1772/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 stycznia 2012 r. Sąd Okręgowy w Świdnicy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wnioskodawczyni M. K. od decyzji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział Regionalny we W. z dnia 4 października 2011 r. odmawiającej jej prawa do wyrównania świadczenia za okres od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 31 maja 2011 r., przyznanej decyzją Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Powyższe rozstrzygnięcie poprzedził Sąd Okręgowy następującymi ustaleniami:

Wnioskodawczyni od dnia 1 listopada 1999 r. pobiera emeryturę rolniczą.

Decyzją Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z dnia 29 października 1999 r., wydaną na podstawie ustawy z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do

pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i ZSRR (Dz. U. Nr 87, poz. 395), odmówiono wnioskodawczyni prawa do świadczenia pieniężnego przewidzianego w tej ustawie.

M. K. złożyła wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy. Decyzją z dnia 15 maja 2000 r. utrzymano w mocy poprzednią decyzję, a skarga wnioskodawczyni od tej decyzji została oddalona wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 stycznia 2002 r. sygn. akt IISA/Wr2417/2000.

Wnioskiem z dnia 1 marca 2010 r. M. K. ponownie złożyła wniosek o przyznanie w/w świadczenia pieniężnego. Decyzją z dnia 28 maja 2010 r. odmówiono jej uchylenia poprzednich decyzji.

W kolejnej decyzji z dnia 20 lipca 2010 r. Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych utrzymał w mocy poprzednią decyzję z dnia 28 maja 2010 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny we W. wyrokiem z dnia 12 maja 2011 r. stwierdził nieważność zaskarżonej decyzji i ją uchylił. Wskutek tego wyroku Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych decyzją z dnia 9 września 2011 r. przyznał wnioskodawczyni świadczenie pieniężne.

W dniu 23 września 2011 r. wnioskodawczyni złożyła do organu rolniczego wniosek o przyznanie świadczenia pieniężnego dla osób deportowanych wraz z w/w decyzją.

Decyzją prezesa KRUS z dnia 29 września 2011 r. przeliczono emeryturę rolniczą wnioskodawczyni od dnia 1 czerwca 2011 r.

W kolejnej decyzji z dnia 4 października 2011 r. rolniczy organ rentowy odmówił jej wyrównania świadczenia pieniężnego za okres od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 31 maja 2011 r.

Wyrównanie świadczenia pieniężnego za okres od dnia 1 czerwca 2011 r. do dnia 30 września 2011 r. zostało przekazane wnioskodawczyni wraz z wypłatą emerytury dnia 10 października 2011 r. na mocy decyzji Prezesa KRUS z dnia 29 września 2011 r.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym uznał Sąd Okręgowy, że odwołanie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy wskazał, że roszczenie wnioskodawczyni jest bezpodstawne, gdyż wniosek złożyła i przedmiotową decyzję złożyła w dniu 23 września 2011 r., wobec czego rolniczy organ rentowy zgodnie z art. 5 ust. 2 w/w ustawy mógł podjąć wypłatę powyższego świadczenia najwcześniej od czerwca 2011 r., to jest za okres nie dłuższy niż 3 miesiące kalendarzowe poprzedzające miesiąc złożenia wniosku. Tym samym wypłata świadczenia pieniężnego za okres wcześniejszy jest niemożliwa, nawet jeżeli wnioskodawczyni wskutek błędnych decyzji Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych nie mogła wniosku złożyć wcześniej.

Apelację od w/w wyroku złożyła M. K., zarzucając mu naruszenie art. 5 ust. 1 i art. 32 ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich przez błędną wykładnię.

Wskazując na powyższe wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie jej świadczenia od miesiąca złożenia wniosku, czyli od kwietnia 2010 r. Domagała się również zasądzenia od strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja M. K. jest bezzasadna.

Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowych i wyczerpujących ustaleń w zakresie stanu faktycznego sprawy, jak też zastosował właściwe przepisy prawne, które przytoczył i przeanalizował w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Sąd Apelacyjny w pełni przychylił się do powyższych ustaleń oraz dokonanej przez Sąd Okręgowy wykładni przepisów.

Sporna kwestia w sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy wnioskodawczyni przysługuje wyrównanie w/w świadczenia pieniężnego za okres od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 31 maja 2011 r.

Należy podkreślić, że przyznanie prawa do świadczenia pieniężnego przewidzianego w w/w ustawie jest wyłącznym uprawnieniem organu administracyjnego, jakim jest Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Zatem sądy powszechne nie posiadają kompetencji do zastąpienia tego organu w zakresie przyznania tego uprawnienia, czy też do weryfikacji wydanych decyzji w tym zakresie. Jednak samo wydanie przez ten organ decyzji pozytywnej w tym przedmiocie nie rodzi jeszcze po stronie osoby uprawnionej, to jest wnioskodawczyni, prawa do świadczenia pieniężnego przewidzianego w w/w ustawie. Wydanie przez ten organ decyzji przyznającej prawo do świadczenia pieniężnego, jest tylko przesłanką i jednym z dowodów do wypłaty tego świadczenia. Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 1 w/w ustawy prawo do świadczenia pieniężnego realizuje organ rentowy na wniosek osoby uprawnionej, przy czym do tego wniosku musi zostać dołączona decyzja stwierdzająca uprawnienie do świadczenia pieniężnego. Należy również zauważyć, że zgodnie z ust. 2 tego przepisu wypłata świadczenia następuje za okres nie dłuższy niż 3 miesiące kalendarzowe.

Tak więc z tego przepisu jasno wynika, że wniosek aby doprowadził do wypłacenia świadczenia musi być kompletny, czyli musi być do niego dołączona decyzja przyznająca świadczenie i dla powstania prawa do wypłaty świadczenia pieniężnego decyduje wyłącznie data złożenia wniosku wraz z w/w decyzją. Z tego względu czas trwania postępowania administracyjnego w przedmiocie przyznania świadczenia pieniężnego nie ma żadnego wpływu na prawo wypłaty tego świadczenia. Nadto należy podkreślić, że powyższe przepisy mają charakter szczególny wobec czego należy je interpretować w sposób ścisły i gwarantujący zachowanie celu uzasadniającego to odstępstwo.

Z akt sprawy jasno wynika, że wnioskodawczyni wniosek o wypłatę w/w świadczenia pieniężnego wraz z decyzją o jego przyznaniu złożyła w rolniczym organie rentowym w dniu 23 września 2011 r. Tak więc w świetle w/w przepisów, a w szczególności art. 5 ust. 2 w/w ustawy, rolniczy organ rentowy mógł wypłacić jej to świadczenie najwcześniej od czerwca 2011 r., czyli za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające miesiąc złożenia wniosku. Natomiast żądanie wnioskodawczyni wypłaty tego świadczenia za okres wcześniejszy, czyli od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 31 maja 2011 r. jest bezpodstawne skoro pozostaje w sprzeczności z treścią cytowanych wyżej przepisów. Nie zmienia tego nawet fakt, iż wskutek błędnych decyzji Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych nie mogła w/w wniosku złożyć wcześniej. Jak bowiem wyżej wskazano jedynie prawomocna decyzja tego organu o przyznaniu świadczenia pieniężnego wraz z wnioskiem stanowią podstawę wypłaty tego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację skarżącej jako bezzasadną.

R.S.